

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

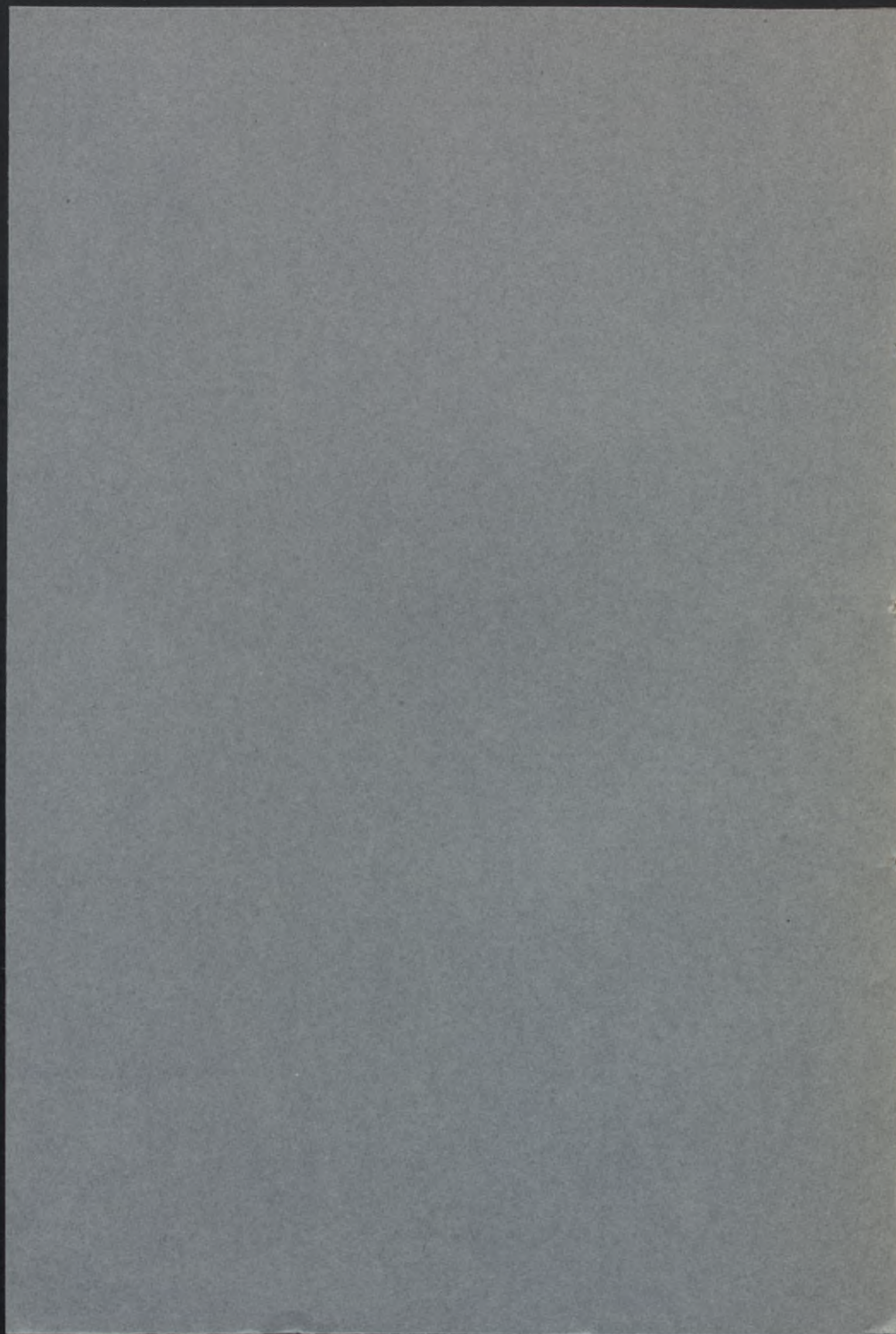
UPPSALA
UNIVERSITET

Wm. Pitt
St.

Minneskumot

1889.

(N:o) Litt.
No.

MINNESRUNOR

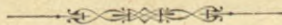
PÅ

VERS OCH PROSA

UPPTECKNADE

AF

SEMPER IDEM

I. Saga om tuppen som
satt sturken af nöta. — II.
I goda vänners lag. — III.
På bröllopet. — IV. Saga
om grisen som ej ville gå

öfver gårdesgården. — V.
Studentens bild. — VI. Munk-
latin. — VII. Födelsedagen.
— VIII. Till Charlotte S—g.

7/11.41
29

Arboga. Östgren & Andersons Boktryckeri. 1889.

I.

Om tuppen som satt sturken af nöta.

Det var en gång en tupp och en höna, som plockade nötter. Bäst det var, fastnade en nöt i halsen på tuppen. Hönan sprang till källan och sade:

“Kära källa, gif mig vatten; tuppen sitter sturken af nöta!”

“Bara jag får löf af dig“, svarade källan.

Så sprang hönan till linden:

“Kära lind, ge mig löf, löf ger jag källan, källan ger mig vatten, ty tuppen sitter sturken af nöta!”

“Bara jag får band af dig“, svarade linden.

Hönan sprang till jungfrun:

“Kära jungfru, ge mej band, band ger jag lind, lind ger mej löf, löf ger jag källa, källan ger mig vatten, vatten ger jag tuppen, ty tuppen sitter sturken af nöta!”

“Bara jag får skor af dig“, svarade jungfrun.

Hönan sprang till skomakarn:

“Käre skomakare, ge mej skor, skor ger jag jungfrun, jungfrun ger mej band, band ger jag lind, lind ger mej löf, löf ger jag källan, källan ger mej vatten, vatten ger jag tuppen, ty tuppen sitter sturken af nöta!”

“Bara jag får borst af dig“, svarade skomakarn.

Hönan sprang till galten:

“Kära galt, ge mej borst, borst ger jag skomakaren, skomakaren ger mej skor, skor ger jag jungfrun, jungfrun ger mej band, band ger jag lind, lind ger mej löf, löf ger jag källa, källan ger mej vatten, vatten ger jag tuppen, ty tuppen sitter sturken af nöta!”

"Bara jag får drank af dig", svarade galten.

Hönan sprang till brännmästarn:

"Kära brännmästare, ge mej drank, drank ger jag galten, galten ger mej borst, borst ger jag skomakarn, skomakarn ger mej skor, skor ger jag jungfrun, jungfrun ger mej band, band ger jag lind, lind ger mej löf, löf ger jag källa, källan ger mej vatten, vatten ger jag tuppen, ty tuppen sitter sturken af nöta!"

"Bara jag får ved af dej", svarade brännmästarn.

Hönan sprang till vedhuggaren:

"Kära vedhuggare, ge mej ved, ved ger jag brännmästarn, brännmästarn ger mej drank, drank ger jag galten, galten ger mej borst, borst ger jag skomakarn, skomakarn ger mej skor, skor ger jag jungfrun, jungfrun ger mej band, band ger jag lind, lind ger mej löf, löf ger jag källa, källan ger mej vatten, vatten ger jag tuppen, ty tuppen sitter sturken af nöta!"

"Bara jag får yxa af dig", svarade vedhuggaren.

Hönan sprang till smeden:

"Kära smed, ge mej yxa, yxa ger jag vedhuggarn, vedhuggarn ger mej ved, ved ger jag brännmästarn, brännmästarn ger mej drank, drank ger jag galten, galten ger mej borst, borst ger jag skomakarn, skomakarn ger mej skor, skor ger jag jungfrun, jungfrun ger mej band, band ger jag lind, lind ger mej löf, löf ger jag källa, källan ger mej vatten, vatten ger jag tuppen, ty tuppen sitter sturken af nöta!"

"Bara jag får kol af dej", svarade smeden.

Hönan sprang till kolaren:

"Kära kolare, ge mej kol, kol ger jag smen, smen ger mej yxa, yxa ger jag vedhuggarn, vedhuggarn ger mej ved, ved ger jag brännmästarn, brännmästarn ger mej drank, drank ger jag galten, galten ger mej borst, borst ger jag skomakarn, skomakarn ger mej skor, skor ger jag jungfrun, jungfrun ger mej band, band ger jag lind, lind ger mej löf, löf ger jag källa, källa ger mej

vatten, vatten ger jag tuppen, ty tuppen sitter sturken af nöta!¹⁴

Så fick hönan kol.

Sprang till smeden, fick yxa, till vedhuggarn, fick ved, till brännmästaren, fick drank, till galten, fick borst, till skomakaren, fick skor, till jungfrun, fick band, till linden, fick löf, ändteligen till källan, fick vatten; men när hon kom åter till tuppen, så var han dödsturken af nöten.

II.

I goda vänners lag.

Kom bröder, höj om våra glas!
 En skål jag föreslår.
 För glädjen och ett godt kalas
 Vi tömma än en tår

Och slå allt bråk och oro bort
 Bland vänskapen en stund.
 Då lifvets glädje är så kort,
 Njut den af hjärtans grund.

Strunt, bagatell, hvad är det väl,
 Du grubblar på, min vän?
 Har du ej lugn uti din själ,
 Så tag ett glas igen

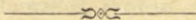
Och dränk uti dess bölja klar
 Hvar oro, som dig tär,
 Och le åt lifvet, som ju har
 Båd' glädje och besvär.

Om gods och guld ej blef din lott,
 Hvad rår du väl derför!
 Du dock en vacker gåfva fått,
 Om du har gladt humör,

Ty det förgyller upp allt skräp,
 Som mal och rost har tårt,
 Och lättar dagens myckna släp.
 Millioner det är värdt.

Och brummar, larmar gumman din
Och kälter på allt sätt,
Lägg aldrig sådant på ditt sinn'.
Hon kanske nog har rätt.

Men töm ditt glas, ty då hon vet,
Att lätt du morsk kan bli
Och bättre smälter din förtret
Med sådan blandning i.

III.

På Bröllopet.

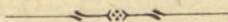
Frågar du dödlige, hvad är väl Gud?
 Kärlek är allt i hans eviga vara.
 Söker du grunden till alla hans bud,
 Kärlek de samfäldt förklara.

Lifvet hos allt, som i himmelen fins,
 Endast är kärlek att gagna sin like;
 Sällheten på denna jord icke vins,
 Om kärlek ej der har sitt rike.

Men utaf kärlekens tusende slag,
 Som ifrån spenbarn till englarne gifvas,
 Har ingen ljufvare makt och behag,
 Än den hos makar kan trifvas.

Der, då de redligt älska hvarann,
 Lifvet är sött i de hårdaste öden.
 Troheten helig, förnöjelsen sann,
 Och hjältemod dygd uti nöden.

Älskvärda par, som i kärlekens namn
 Knutit de band, som i evighet vara,
 Öppnen för kärlekens nöjen er fann
 Och för dess dygder så rara.

IV.

Sagan om grisen, som ej ville gå öfver
gärdesgården.

Det var en gång ett gammalt par, som lefde ensamma på sitt torp med sin ko, sin katt och sina höns. Gubben gick vissa dagar på dagsverke, gumman skötte hushållet; fattiga voro de på penningar, men rika på förnöjsamhet och enighet.

En dag när gumman sopade golfvet i stugan, hittade hon en slant. Nu blef ett funderande på hvad hon skulle köpa derför. Hon sade åt gubben: "ska' vi köpa en gris? Det är så roligt att föda upp en sådan, och när han se'n blir stor, få vi fläsk till potatisen." "Gör hur du vill", svarade gubben; "men inte vill jag gå i vall me'n." "Nej, det gör jag själf", sade gumman. Så sagdt så gjordt.

Första dagen gumman gick vall med grisen, kommo de till en gärdesgård, som ej grisen, hvarken med lock eller pock, ville gå öfver. "Stå der du", sade gumman, "det blir väl någon råd." Så gick hon en bit fram och mötte en hund och så sade hon: "Kära hund, skäll på grisen, grisen vill inte gå öfver gärdsgåln, så att jag kommer hem att koka gröt åt far till qvällen." Men hunden hade ej tid för ledighets skull. Gumman gick vidare och råkade en käpp: "Kära käpp, slå hund, hund vill ej skälla på grisen, grisen vill inte gå öfver gärdsgåln, så att jag kan komma hem och koka gröt åt far till qvällen." Käppen teg. Altså vidare tills hon fick se en eld: "Kära eld, bränn käppen, käppen vill ej slå hund, hund vill ej skälla på grisen, grisen vill inte gå öfver gärdsgåln, så att jag kan komma hem och koka gröt åt far till kvällen." Elden blossade och

rökte, men teg. Vidare kom hon till en vattenpuss :
 "Kära vatten, släck el'n, el'n vill ej bränna käppen, käp-
 pen vill ej slå hund, hund vill ej skälla på grisen, gri-
 sen vill inte gå öfver gårdsgåln, så att jag kan komma
 hem och koka gröt åt far till qvällen." Vattenpussen
 var lugn som en kogubbe och svarade ej.

Se'n mötte gumman en ox: "Kära ox, drick vatt-
 net, vattnet vill ej släcka el'n, el'n vill ej bränna käp-
 pen, käppen vill ej slå hund, hund vill ej skälla på gri-
 sen, grisen vill inte gå öfver gårdsgåln, så att jag kan
 komma hem och koka gröt åt far till qvällen." Oxen
 såg stint och dum ut, var kobent och teg. Nu fick gum-
 man se ett rep: "Kära rep, bind oxen, oxen vill ej
 dricka vattnet, vattnet vill ej släcka el'n, el'n vill ej
 bränna käppen, käppen vill ej slå hund, hund vill ej
 skälla på grisen, grisen vill inte gå öfver gårdsgåln, så
 att jag kan komma hem och koka gröt åt far till qväl-
 len." Repet var stumt. Se'n såg gumman en rått: "Kära rått,
 gnag repet, repet vill ej binda oxen, oxen
 vill icke dricka vattnet, vattnet vill ej släcka el'n, el'n
 vill ej bränna käppen, käppen vill ej slå hund, hund
 vill ej skälla på grisen, grisen vill inte gå öfver gårds-
 gåln, så att jag kan komma hem och koka gröt åt far
 till qvällen." Råttan pep och försvann. Nu mötte gum-
 man en katt: Kära katt, ta råttan, råttan vill ej gnaga
 repet, repet vill ej binda ox, oxen vill ej dricka vatten,
 vattnet vill ej släcka eld, el'n vill ej bränna käpp, käp-
 pen vill ej slå hund, hunden vill ej skälla på gris, gri-
 sen vill ej gå öfver gårdsgåln, så att jag kan komma
 hem och koka gröt åt far till qvällen." "Jam", sade
 katten, och efter råttan, råttan på repet, repet på oxen,
 oxen på vattnet, vattnet på elden, elden på käppen, käp-
 pen på hunden, hunden på grisen, grisen öfver gårdesgår-
 den och gumman hann hem att koka gröt åt far till qvällen.

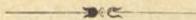

V.

Studentens bild.

Den första fotografi fadren fick från sonen.

Det var för lefvande vackert! Nej!
 Skall detta vara hans konterfej?
 Är nu min gosse så manlig vorden?
 Han ser ju ut att besitta jorden.
 Om jag ej kände hans drag igen,
 Jag kunde tänka: det är ej den.
 Se pannan höga, stort rum för tankar,
 Förstånd och alvar der lagt sitt ankar;
 Och ögat blickar så lugnt och tryggt,
 Man kunde säga: der friden byggt;
 Och näsan rak med en liten böjning,
 Angifver kraft uti viljans höjning
 Till högre rymder. Och kinden rund
 Anger att hälsan befinnes sund.
 När så jag skådar de kära dragen,
 Jag känner mig både ljuft betagen
 Och glädjedrucken uti mitt hjärta
 Och flydd är hvarje den dagens smärta.

VI.

Munklatin.

För mer än 50 år sedan läste jag en inskription, som nu återgifves ur minnet.

OVI. FRIGORIS. PLUVIE. VENTORUM. IMO. HOMINUM. INJURIAS. VINCERE. NON. PUTUIT. HUIC. LATIBULO. LIBERAM. SECURITATIM. COMMICIT.

Tyde den som kan.

VII.

Födelsedagen.

I dag, den 5 Mars 1889, fyller jag mitt 64:de år. Somliga fira sin 60de, andra sin 70:de födelsedag, låt mig gå meddelvägen och fira min 65:te.

Men huru bör den firas?

Att äta och dricka och lefva kräseliga stöter på juldendom. I then tiden Moses stiftade lagar för Israels barn i öknen, påbjöds matoffer och drickoffer till Jéovas ära. Men oss Kristna höfves att värdigare fira våra högtidsdagar. Om man vill kristligt och värdigt fira sin födelsedag, hvad bör man då göra?

Jo! först med tacksamt hjärta lyfta sin tanke till HERRAN, som i så många år bevarat oss och i nöd och lust gifvit oss kraft att fullfölja vår bana, som,

huru anspråkslös den än är, dock utgör en länk i skapelsens stora kedja.

Många länkar äro på denna tid brustna, många barndomskamrater finnas numera icke på jorden, mången fröjd är förbleknad, mången sorg tröstad, många sår helade, många fel förlåtna, men få dygder erkända.

Sedan man nu hemburit HERRAN sitt offer, vill man öfvertänka sina verldsliga förhållanden. Har du en ovän, så räck den handen till försoning och låt ej dagens sol nedgå öfver din vrede. Har du någon skuld, så uttänk medel att densamma godtgöra. Har du fel — som väl ingen menniska är utan — så föresätt dig att bekämpa dem. Jag antager nemligen, att en lastbar person föga bekymrar sig om sin födelsedag, och, om den ihågkommes, firar densamma med ett eller annat sinnesrus.

Nu, mina vänner,

Ni nog mig känner.

Viljen I hjälpa mig fira min dag? Den som kommer utan krus och komplimanger, är välkommen till

SEMPER IDEM.

VIII.

Till Charlotte S—g.

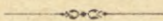
En mö vid 17 år ej må
 Sig yfva af sin fågring, då
 Kanske den uti lifvets lust
 Lätt bleknar vid en ringa pust.

Men mön, som mognat uti år,
 Hon stolt kan vara åt sin vår,
 När pröfvad, segerpalmen skön
 Kan ännu smycka mogna mön.

Ej pröfning någon slipper fri.
 Tror nog du äfven var deri;
 Men lugn du blickar på din tid
 Och njuter ännu själens frid

Och ensam vandrar lifvet fram
 Förutan bråk och utan skam.
 Hur mången kan väl göra så,
 När ungdomsdagarne förgå.

Var säll, var lycklig på ditt vis
 Och tacka Gud, gif honom pris,
 Som dig bevarat allan tid,
 I möda, glädje och i strid.

IX.

Nu, vänner, höjom Eder röst,
 En sång jag föreslår
 Till lof åt Gud, som är vår tröst
 Och öfver sorgen rår.

Vi slå allt bråk och oro bort
 Bland vännerna en stund.
 När lifvets glädje är så kort,
 Njut den på andlig grund.

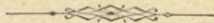
Bort verld och flärd! Hvad är det väl
 Att grubbla på, min vän?
 Har du ej lugn uti din själ,
 Så bed, bed om igen

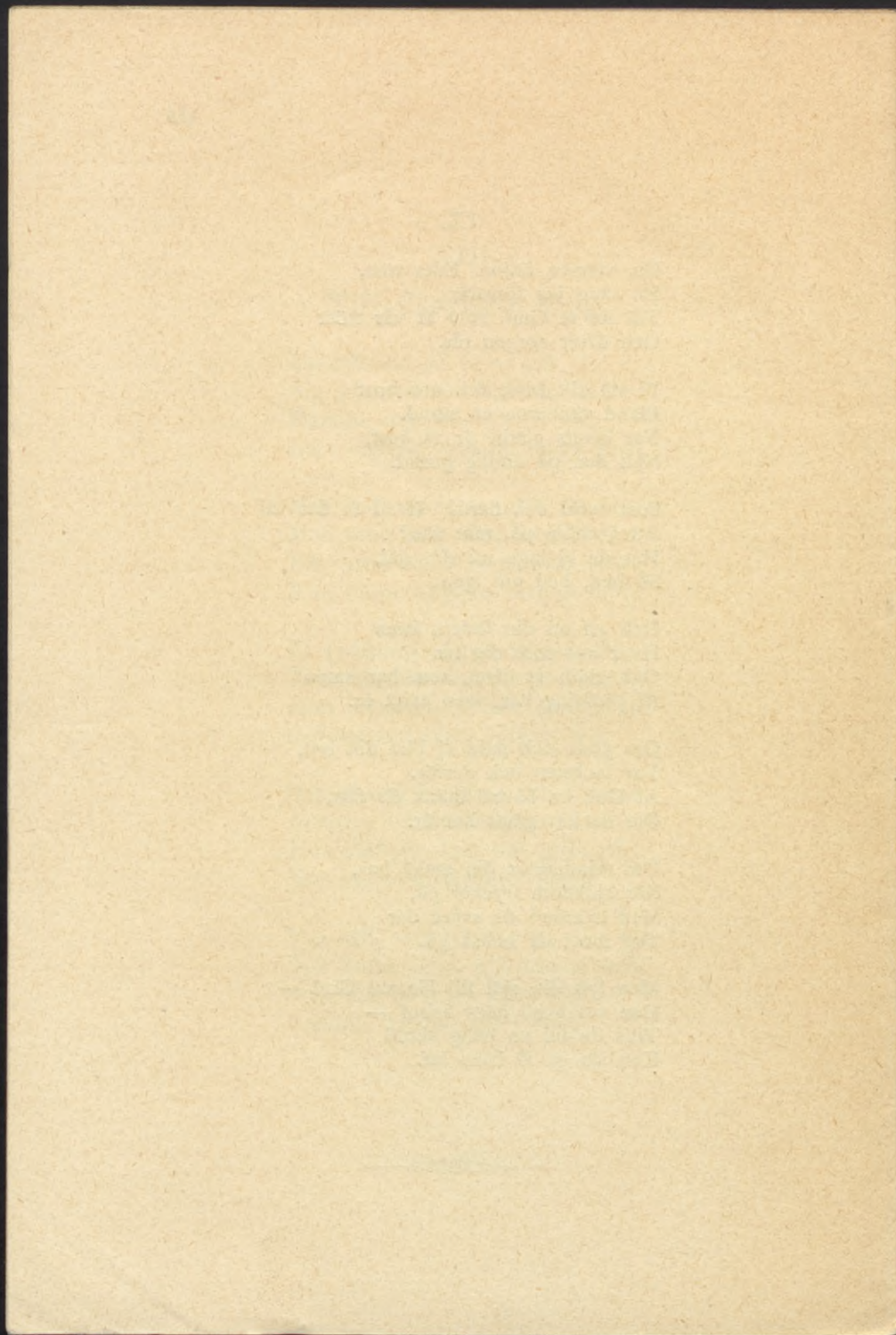
Och gif uti din faders famn
 Hvar oro som dig tär
 Och gläds åt lifvet, som har namn
 Af pröfning här, men evigt är.

Om gods och guld ej blef din lott,
 Var tacksam ock derfor.
 Af Gud en bättre skänk du fått,
 Om du har gladt humör.

Om misshumör din maka har,
 När sjukdom trycker på,
 Med tålmod de svåra dar
 Tag mot: de också gå.

Men lyft din själ till Herran Gud —
 Han vet hvad görs behof —
 Tills du uti en helig skrud
 Kan sjunga få hans lof.

1001851009

